

בַּיּוֹם הַהוּא כְּשֶׁלֶשֶׁת אֶלְפִּי אֲישׁ. וּכְיֵלָא הָוּ יַדְעַי
חַשְׁבָּנוֹא זַעַירָא דָא, וְהַרְיִי כַּמָּה חַוְשְׁבָּנוֹין אַחֲרָנוֹין, רַמְאַיִן
עַלְאיַיִן וּרְבָּרְבָּנוֹין, יַדְעַ קְרָא לִמְמַנִּי, וְהַכָּא כְּשֶׁלֶשֶׁת
אֶלְפִּי אֲישׁ וּקְשָׁה לְמַה הַכְּתוּב כְּשֶׁלֶשֶׁת אֶלְפִּי אֲישׁ וּכְיֵי אַיִן יְדֻעִים לְעֹשָׂת
 חַשְׁבוֹן מִדוֹקֵיךְ כַּמָּה מַתוּ וְהַרְיִי כַּמָּה חַשְׁבוֹנוֹת אַחֲרִים עַלְיוֹנִים וְגַדְולִים מַאֲלֹו יְדֻעַ הַפְּסוּק
 לְמַנוֹת וּכְאָן אָוֹמֵר בָּעֲרֵךְ 'כְּשֶׁלֶשֶׁת אֶלְפִּי אֲישׁ'. **אֶלְאָא אַיְנוֹן בְּנוֹי דְבָלָעָם,**
יְנוֹזָס וַיּוֹמְבָרוֹס, **דְּהָוּ שְׁקָלִי כְּשֶׁלֶשֶׁת אֶלְפִּי אֲישׁ** אֶלְאָ
 בא לְהֹרוֹת הַכְּתוּב שֶׁמְלָבֶד שֶׁלֶשֶׁת אֶלְפִּי אֲישׁ שְׁמַתוֹ, גַם יוֹנוֹס וַיּוֹמְבָרוֹס מַתוּ וְהָם עַצְמָם
 שְׁקוֹלִים בָּאוֹתָם שֶׁלֶשֶׁת אֶלְפִּי אֲישׁ הַאֲחֶרֶם שְׁמַתוֹ, וְאֵם כֵן אֵיךְ אָמְרָנוּ בָּאָן שְׁבָלָעָם פְּרָח
 בָּאוּרֵיךְ עַמְּ יוֹנוֹס וַיּוֹמְבָרוֹס.

בָּלָעָם הַרְשָׁע הִיה יְדֻעַ בָּל הַכְּשָׁפִים שְׁבָעוֹלָם וְלִקְחָ אֵיתָו אֶת הַכְּשָׁפִים שֶׁל בְּנוֹי
 שְׁהִי רְגִילִים לְהַשְׁתָּמֵשׁ בָּהָם וְאַתָּם פְּרָח וְעַלְהָ לְאוּרֵיךְ

אֶלְאָה הַהוּא רְשָׁע, **כֵּל חַרְשֵׁין דְעַלְמָא הַזָּהָה יַדְעַ, וְנִטְלָ**
אָוֹף הַכִּי חַרְשֵׁין דְבָנוֹי, **דְּהָוּ רְגִילִין בְּהָוּ, וּבְהָוּ**
טָאָס וְאָסְתָּלָק אֶלְאָ מה שָׁאָמְרָנוּ בָּאָן אַיִן הַכוֹוֹנָה שְׁהִי אֵיתָו יוֹנוֹס וַיּוֹמְבָרוֹס אֶלְאָ
 הַכְּשָׁפִים שֶׁלָּהָם כִּי בָּלָעָם הַרְשָׁע הִיה יְדֻעַ בָּל הַכְּשָׁפִים שְׁבָעוֹלָם וְלִקְחָ אֵיתָו אֶת הַכְּשָׁפִים
 שֶׁל בְּנוֹי שְׁהִי רְגִילִים לְהַשְׁתָּמֵשׁ בָּהָם וְאַתָּם פְּרָח וְעַלְהָ לְאוּרֵיךְ. **פְּנַחַס חַמְמָא לִיהְ,**
דְּהָזָה בָּר נְשָׁתָּחָטָם בְּאוּרָא, **וְהָזָה מְסֻתָּלָק בְּאוּרָא**
מַעֲינָא בָּלָעָם רָאָה אָדָם אֶחָד שְׁטָס בָּאוּרֵיךְ וְמְסֻתָּלָק מִהְעִין וְהַבִּין שְׁהָוָא בָּלָעָם, **רַמְאָ**

**קָלָא לְבִנֵי חִילָא אָמַר אֵית מֵאַן דִּירַע לְמִפְרָח אֲבָתָרִיה
דְּהַהוּא רְשָׁע, דְּהָא בְּלֻעַם אַיְהוֹ, חַמּוֹ לִיהְ דְּהֹוֹה טָאַס**
הרימ פנחס קולו לפנוי החילילים שלו ואמר להם יש מי שיודע לפroxoch אחורי הרשות זהה שהוא
בלעם כדי להורידו ולהביאו אליו.

בלעם התהבא באוויר וצלילה פחד להכנס למקום הקלוי עד שהרים פנחס קולו
ונתגלה בלעם

**צְלִיחָה בְּרִיה דְּשֶׁבֶטָא דְּדוֹן, קָם וְגַטֵּל שְׁלַטְנוֹ דְּשֶׁלִיטָעַל
חַרְשֵׁין, וְפִרְחָה בְּתִרְיָה אוֹ קָם אֶחָד מַהְחִילִים וּשְׁמוֹ צְלִיחָה שְׁהִיא
מִשְׁבֵּט דָן וְלֹקֵח שְׁמָם קְדוּשָׁה אֶחָד הַשׁוֹלֵט עַל הַכְשִׁיפִים וְעַל יְדוֹ פָרָח באוויר לְרַדְוף אַחֲרָה בְּלֻעַם
לְהֹרִידָוּ. כִּיּוֹן דְּחַמָּא לִיהְ דְּהַהוּא רְשָׁע, עַבְדָּא אַרְחָא אַזְּחָרָא
בְּאוּרָא, וְבָקָע חַמִּשָּׁ אַוְרִין בְּהַהוּא אַרְתָּה, (דף קצ"ד ע"ב)
וְאַסְתָּלָק וְאַתְּבָסִי מַעַינָּא כִּיּוֹן שְׁרָאָהוּ בְּלֻעַם עָשָׂה דָרְך אַחֲרָת באוויר וְבָקָע
חַמֵּש אָוִירִים בָּאוּתָה הַדָּרָך וְנִכְנֵס לְמוֹשֵׁב וּמִשְׁבֵּן חַמֵּש מִשְׁפָחוֹת מִהְקַלְפּוֹת כִּדִי שְׁלָא יְדָע
צְלִיחָה לְהִיכָּן הוּא נִכְנֵס וְהַסְתָּלָק וְנִתְכַּסֵּה מִהְעַן, כְּדִין אַסְתָּבָן צְלִיחָה
בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא, וְהַוָּה בְּצָעָרָא דְּלֹא הַוָּה יְדַע מָה יַעֲבִיד.
בָּאוֹתוֹ הַזָּמָן הַסְתָּבָן צְלִיחָה וְהִיא בָּצָעָרָב כִּי לֹא יְדָע מָה יַעֲשֶׂה הַוָּאֵל וְלֹא רְצָה לְהִכְנֵס לְמִקְומָה
מוֹשֵׁב הַקְלִיפּוֹת רְמָא לִיהְ קָלָא פְנַחַס וְאָמַר, טוֹלָא דְתַגְנִינִיא
דְּרַבְעֵין עַל בָּל חַוִּין הרימ פנחס קולו ואמר לצלילה, על התנינים הרובצים על
כל הנחשים, הַפּוֹךְ בְּמַזְיִיךְ הַפּוֹךְ בשערותיך ותוראה היכן בלעם מִיד יְדַע**

ונגלי ההוא ארחה, ועל לגבייה מיד ידע צליה וגילה את הדרך אל בלבם ונכנס אعلاו מיד את גלי ונחתתו תרוייתו קמיה ובנחים מיד נתגלה בלבם וירדו שניהם לפני פנחים.

יהי דין נחש עלי דרך נאמר על שמשון ושפיפון עלי אורח נאמר על צילה תא חזי, ההוא רשות בתיב בה וילך שפי, דא הוא עליון דרגין דיליה, חוויא לכורא בא וראה מה כתוב בבלעם זילך שפי הוא הנחש העליון במדרגות שלו כי הוא הזכר של הנחש צליה נטול תריין, דבר נוקבא ובההוא שליט עלייה עליה ללח אל השם השולט גם על הזכר של הנחש וגם על הנקבה ס"מ ונוקביה ובסם זה הוא שלט עליו והכניעו, בגין דשלטנו דשליט עלייהו נטול, ואתביבין קמיה. ולפי שלקחו את השם השולט על שניהם לבן הכניע את שניהם לפני נדא הויה וזה מה שאמר יעקב אבינו על דין יהי דין נחש עלי דרך (בראשית מט) שפיפון עלי ארוח כי שפי הנאמר בבלעם הוא נחש זכר ושפיפון הנאמר בדין הוא שניים, זכר ונקבה דקל"י על ההוא ארוח, בעבד ההוא רשות ושפיפון עלי אורח הינו על האורח שעשה בלבם באויר להסתתר שם, בתיב (בראשית מט) יהי דין נחש עלי דרכ, דא שמשון זה הנאמר על שמשון כי כמו נחש שלעולם הולך יחידי וממיית רבים, כן שמשון הולך יחיד והיה ממיית רבים משונאי ישראל رجالים ופרשים כמו שכותב "וירק אותם שוק על ירך" (רד"ק). שפיפון עלי ארוח, דא צליה זה נאמר על צליה.

הנושא עקבי סום זה עירה

הגושך עקבי סום, דא עירה, דהוה בחדיה דוד,
דהוה אתי מדן זה נאמר על עירה היארי שהייתה שר במלכות דוד
ובא משפט דן והיה מגיבורו דוד המלך, ובגיניה תליא גבורתיה בדוד,
דכתיב ושבילו תלה הכתוב את גבורתו של דוד המלך במלחמה צובה והוא מה
 שכותב (שמעאל ב ח) **ויעקר דוד את כל הרכב** של מלך צובה בזכות

עירה היארי מבואר שם.

ויפול רוכבו אחריו נאמר על שריה

ויפול רוכבו אחר, דא שריה, דומין למתי בחדי
משיחא דאפרים, ואיהו הווי משבטא דן,
וימין איהו לمعد נוקמין וקרבין בשאר עמיין זה אמר יעקב
 אבינו על שריה שעתיד לבא עם משיח בן יוסף משבט אפרים, ושריה הוא משבט דן ועתיד
 לעשות נקמות ולערוך מלחמות עם שאר העמים. **ובד דא יקים, כדין**
מחכא לפירקנא דישראל, דכתיב וכאשר הוא יקום אז תחכה
 לגאות ישראל וזה שסימן יעקב אבינו ואמר (בראשית מט) **ליישועת קוייתי**
יהוה, ואפ על גב דאומ� להאי קרא ואעפ' שביארו החברים
 פסוק זה שהוא מדבר בשמשון שכאשר נקרו הפלשתים את עיניו אמר לישועת קוייתי
 שינוקם נקמתו מהם, **אבל ביריו דמלחה כמה דאטמר, ובמה**
דאומ�. **ועל דא אתא קרא ואובת.** אבל בירור הדבר הוא גם כמו